

اثر تاریخ کاشت دیر هنگام و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد پنبه رقم سای اکرا

علی پنجه کوب^۱، *سرا.. گالشی^۱، ابراهیم زینلی^۱ و عبدالقدیر قجری^۲

^۱به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و اعضای هیات علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،

^۲موسسه تحقیقات پنبه کشور گرگان

تاریخ دریافت: ۸۳/۲/۱۲؛ تاریخ پذیرش: ۸۵/۲/۲۵

چکیده

یکی از عوامل مهم در تصمیم‌گیری‌های زراعی به منظور دستیابی به عملکردهای بالا، همراه با کیفیت مناسب تعیین تراکم مطلوب گیاهی برای تاریخ‌های مختلف کاشت است، بنابراین به منظور بررسی اثرات تاریخ کاشت دیر هنگام و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد پنبه (رقم سای اکرا) آزمایشی در سال ۱۳۸۱ در ایستگاه تحقیقات پنبه کارکنده - کردکوی به اجرا درآمد. سه فاصله بوته ۱۰، ۲۰ و ۳۰ سانتی‌متر به‌عنوان فاکتور فرعی و دو فاصله ردیف ۶۰ و ۸۰ سانتی‌متر به‌عنوان فاکتور فرعی در سه تاریخ کاشت (بیستم اردیبهشت، دهم خرداد و اول تیر) به‌عنوان فاکتور اصلی به صورت آزمایش کرت‌های دو بار خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تأخیر در کاشت سبب کاهش عملکرد، تعداد قوزه در متر مربع و افزایش وزن قوزه و تعداد دانه در قوزه شد که عامل اصلی کاهش عملکرد در کاشت‌های تأخیری تعداد قوزه کمتر در مترمربع، ریزش زیاد اندام‌های زایشی و بقای پایین قوزه بود. با تأخیر در کاشت عملکرد تاریخ‌های کاشت دهم خرداد و اول تیر نسبت به تاریخ کاشت بیستم اردیبهشت ۲۵ و ۵۸ درصد کاهش یافت. در بین اجزای عملکرد تعداد قوزه در بوته همبستگی مثبت بالایی با عملکرد داشت. تراکم مطلوب گیاهی (تراکمی که بیشترین عملکرد را داشت) در تاریخ کاشت معمول و دیر هنگام به ترتیب ۱۳/۸ و ۹ بوته در مترمربع بود و در تاریخ کاشت متوسط بین تراکم‌ها اختلاف معنی‌داری از نظر عملکرد وجود نداشت.

واژه‌های کلیدی: پنبه، تاریخ کاشت، تراکم گیاهی، عملکرد، اجزای عملکرد

مقدمه

۱۳۶۴؛ ناصری، ۱۳۷۴ و خواجه‌پور، ۱۳۷۵). روش‌های صحیح مدیریت زراعی برای استفاده حداکثر از ظرفیت محیط برای تولید گیاهان امری بسیار مهم بوده و تعیین مناسب‌ترین شرایط رشد می‌تواند در راستای افزایش عملکرد و به حداکثر رسانیدن بهره‌وری از محیط مدنظر

تولید پنبه و صنایع وابسته به آن یکی از مهمترین منابع اشتغال و درآمد برای کشورهای مختلف به شمار می‌آید، کاشت پنبه عمدتاً به خاطر الیاف آن صورت می‌گیرد اما به‌عنوان یک گیاه روغنی نیز دارای اهمیت است (کوچکی،

باشد (اکرم قادری و همکاران، ۱۳۸۱). یکی از عوامل مهم در تصمیم‌گیری زراعی به منظور دستیابی به عملکردهای بالا و با کیفیت، مناسب تعیین تراکم مطلوب برای تاریخ‌های مختلف کاشت است. عملکرد در پنبه اغلب با تعداد گل‌ها و تعداد قوزه تولید شده در واحد سطح مرتبط می‌باشد (هیتولت و اشمیت، ۱۹۹۴؛ دستا و ولد وحید، ۱۹۹۷). ولز و مردیت (۱۹۸۶) گزارش کردند که تعداد نهایی قوزه در واحد سطح با عملکرد ۱۲ رقم پنبه همبستگی مثبتی دارد. تعداد قوزه تولید شده در واحد سطح حاصل تعداد گل تولید شده و درصد گل‌های تبدیل شده به قوزه‌های باز است (هیتولت و اشمیت، ۱۹۹۴؛ هیتولت، ۱۹۹۵). همچنین کوک و الزیک (۱۹۹۳) افزایش عملکرد پنبه آبیاری شده را به افزایش تولید گل و بقای میوه نسبت دادند. نتایج مطالعات نشان می‌دهد که با تأخیر در کاشت عملکرد پنبه عمدتاً کاهش می‌یابد. کتی و مردیت (۱۹۸۸) گزارش کردند که با تأخیر در کاشت، تعداد گل‌ها و عملکرد ایف کاهش می‌یابد. گوتری (۱۹۹۱) عکس‌العمل پنبه به سه تاریخ کاشت زود، متوسط و دیر (به ترتیب از پنجم می تا پایان همان ماه) را مطالعه نموده و گزارش کرد که میانگین عملکردهای تاریخ کاشت متوسط و دیر در چهار منطقه کارولینای شمالی به ترتیب ۳۱ و ۵۱ درصد تاریخ کاشت زود هنگام بود. تأخیر در کاشت فقط در یک سال از سه سال آزمایش سبب کاهش عملکرد شد (بائر و همکاران، ۱۹۹۸). در صورتی که نتایج تحقیقات پورتر و همکاران (۱۹۹۶) حاکی از آن است که تأخیر در کاشت در دو سال از سه سال آزمایش باعث کاهش عملکرد شده است. تاریخ کاشت زود هنگام تعداد کل قوزه در گیاه، وزن قوزه و عملکرد وش را افزایش داد (الدیبایی و همکاران، ۱۹۹۵). همچنین پتی‌گریو (۲۰۰۲) بیان داشت که عملکرد پنبه در کاشت زود هنگام در مقایسه با کاشت در زمان معمول، ۱۰ درصد بیشتر بود. کاهش در عملکرد پنبه با تأخیر در کاشت توسط لاماس و همکاران (۱۹۸۹)، شارما و همکاران (۱۹۹۲)، گداجی و

همکاران (۱۹۹۰)، عبدالجواد و همکاران (۱۹۸۶)، انصاری و همکاران (۱۹۸۹)، کومار (۱۹۸۸)، بائر و همکاران (۲۰۰۰)، اکرم قادری و همکاران (۱۳۸۱) و الدیبایی و همکاران (۱۳۸۱) نیز گزارش شده است.

تأثیر افزایش تراکم گیاه بر عملکرد پنبه بستگی به نوع رقم، شکل برگ و حاصلخیزی خاک دارد. هیتولت (۱۹۹۴) گزارش نمود که عملکرد ایف پنبه رقم اکرا برگ در ردیف‌های باریک در تراکم‌های ۱۰ و ۱۵ بوته در مترمربع نسبت به تراکم ۵ بوته در مترمربع ۶ تا ۷ درصد بیشتر است. با مطالعه‌ای که کربی و همکاران (۱۹۹۰) با تراکم‌های ۵، ۱۰ و ۱۵ بوته در مترمربع در ارقام زودرس و دیررس انجام دادند مشاهده شد که ارقام زودرس بیشترین عملکرد را در تراکم ۱۵ بوته در مترمربع داشتند و رقم دیر رس تحت تأثیر تراکم قرار نگرفت. در مطالعه بدناز و همکاران (۲۰۰۰) عنوان شده که عملکرد پنبه در تراکم‌های ۴/۵ تا ۲۳ بوته در مترمربع اختلاف معنی‌داری نداشت و تراکم ۱۲/۵ تا ۱۴/۵ بوته در مترمربع بالاترین عملکرد (۴۶۶۲ کیلوگرم در هکتار) را داشت، همچنین جونز و ولز (۱۹۹۸) با بررسی تراکم ۲ بوته و ۱۲ بوته در مترمربع گزارش کردند که عملکرد ایف پنبه در تراکم ۲ بوته در مقایسه با ۱۲ بوته در مترمربع اختلاف معنی‌داری ندارد. هاوکینز و پیکوک (۱۹۷۳) بین تراکم‌های ۱۲/۸ تا ۲۵/۶ بوته در مترمربع از نظر عملکرد اختلاف معنی‌داری نیافتند و تراکم مناسب را ۹/۶ تا ۱۴/۴ بوته در مترمربع عنوان کردند، اما کومار (۱۹۸۸) و بازاری (۱۳۷۸) به ترتیب تراکم مطلوب را ۱۴/۵ و ۱۴ بوته در مترمربع گزارش نمودند.

بارندگی‌های بیش از حد بهاره که در بعضی از سال‌ها در منطقه غرب استان گلستان به وقوع می‌پیوندد و کاهش درجه حرارت خاک که به تبع آن صورت می‌گیرد، هم چنین بالا بودن سطح ایستابی آب‌های زیرزمینی منطقه مورد مطالعه (ایستگاه تحقیقات پنبه کارکنده - کردکوی) باعث تأخیر در کاشت پنبه می‌گردد، که پیامد اصلی آن کاهش

عملکرد پنبه است و تاکنون در استان گلستان اثر متقابل تاریخ کاشت با تراکم بوته مورد مطالعه قرار نگرفته است و از طرف دیگر با توجه به افزایش سطح زیر کشت کلزا که در سال‌های اخیر در منطقه استان گلستان رواج پیدا کرده است امکان کاشت پنبه به‌عنوان کاشت تاخیری بعد از برداشت کلزا و همچنین بعد از برداشت گندم قابل بررسی است. لذا این تحقیق با اهداف: بررسی امکان به حداقل رساندن افت ناشی از تأخیر در کاشت از طریق تغییر تراکم بوته، تعیین تراکم مطلوب جمعیت گیاهی در تاریخ‌های مختلف کاشت و امکان به تأخیر انداختن کشت پنبه بعد از برداشت کلزا و گندم انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۸۲ - ۱۳۸۱ در ایستگاه تحقیقات پنبه کارکنده - کردکوی اجرا گردید. این ایستگاه در ۳۵ کیلومتری غرب گرگان در منطقه‌ای بین عرض جغرافیایی ۳۵/۵ تا ۳۶ درجه شمالی و طول جغرافیایی ۵۴ تا ۵۴/۵ درجه شرقی واقع شده است. خاک مزرعه از نوع سیلتی لوم است و براساس آمار هواشناسی ایستگاه تحقیقات پنبه کارکنده - کردکوی مقدار بارندگی سالیانه ۶۳۰ میلی‌متر می‌باشد. متوسط دمای سالیانه ۱۹/۹ درجه سانتی‌گراد، اسیدیته خاک تقریباً قلیایی و مواد آلی خاک متوسط می‌باشد. مزرعه مورد مطالعه در پاییز سال قبل شخم عمیق زده شده و انجام عملیات تهیه بستر تکمیلی در اواخر فروردین به وسیله دیسک و ماله انجام گرفت. کود شیمیایی براساس تجزیه خاک طبق توصیه بخش خاک و آب، اوره به مقدار ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار، فسفات آمونیوم ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار و سولفات پتاس ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار به خاک مزرعه اضافه شد. به دلیل بالا بودن سطح ایستابی آب‌های زیر زمینی با تغییراتی حدود ۱ الی ۳ متر در منطقه مورد مطالعه (براساس گزارش‌های ایستگاه تحقیقات پنبه کارکنده - کردکوی) کاشت به‌صورت دیم می‌باشد، لذا

کاشت به‌صورت مسطح و به‌طور دستی انجام گرفت. در هر محل کاشت ۴ الی ۵ بذر پنبه قرار داده شد و در مرحله چهار برگی برای فراهم شدن تراکم‌های مورد نظر عملیات تنک صورت گرفت. برای مبارزه با علف‌های هرز، قبل از کاشت از علف کش تریفلورالین به میزان ۲/۵ لیتر در هکتار و بعد از سبز شدن از علف کش گالانت به میزان ۱/۵ در هکتار استفاده شد. همچنین در طول فصل عملیات وجین دستی نیز صورت گرفت. برای مبارزه با آفات متداول پنبه (شته، کرم قوزه، سنک و عسلک) مبارزه شیمیایی صورت گرفت. این مطالعه به‌صورت کرت‌های دو بار خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با استفاده از رقم سای اکرا در چهار تکرار انجام شد. کرت‌های اصلی به سه زمان کاشت (۲۰ اردیبهشت، ۱۰ خرداد و اول تیر)، کرت‌های فرعی به دو فاصله ردیف کاشت (۶۰ و ۸۰ سانتی‌متر) و کرت‌های فرعی فرعی به سه فاصله بوته در ردیف کاشت (۱۰، ۲۰ و ۳۰ سانتی‌متر) اختصاص یافت. بدین جهت این فواصل بوته در ردیف کاشت انتخاب شدند که رعایت این فواصل در بین کشاورزان منطقه معمول می‌باشد. تاریخ کاشت‌های بیستم اردیبهشت، دهم خرداد و اول تیر به ترتیب تاریخ کاشت‌های معمول، متوسط و دیر هنگام منطقه است.

به منظور تعیین اجزای عملکرد ده بوته در دو ردیف وسط کرت علامت‌گذاری شدند و در دوره برداشت اندازه‌گیری‌ها بر روی آنها انجام شد، قوزه‌های ده بوته برداشت شدند و وزن متوسط قوزه محاسبه گردید، درصد لیاف از رابطه وزن لیاف به وزن وش ضربدر صد محاسبه شد. برای تعیین عملکرد کل، عملکرد وش دو خط وسط پس از حذف ۰/۶ متر حاشیه در دو چین توسط کارگر برداشت شد. و برداشت وش در هر سه تاریخ کاشت در یک روز انجام گرفت. تجزیه آماری به‌صورت کرت‌های دو بار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی به وسیله نرم افزار SAS انجام شد و مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد صورت

گرفت. همچنین از معادلات خطی ساده و درجه دوم خطی برای تقریب زدن صفات به تراکم بوته استفاده شد. برای تعیین همبستگی عملکرد با اجزای عملکرد در برنامه SAS از گزینه Proc Corr استفاده شد.

نتایج و بحث

درصد ییاف و وزن صد دانه: نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین (جدول‌های ۱ و ۲) نشان داد که بین تاریخ‌های مختلف کاشت، فواصل ردیف و فواصل بوته در ردیف کاشت و اثرات متقابل آنها اختلاف معنی‌داری از نظر درصد ییاف و وزن صد دانه وجود نداشت.

وزن قوزه: مقایسه میانگین این صفت (جدول ۲) نشان می‌دهد که با تأخیر در کاشت وزن قوزه به‌طور معنی‌داری از ۴ به ۵ گرم افزایش یافت. علت افزایش وزن قوزه را می‌توان به تعداد دانه در قوزه نسبت داد که در تاریخ کاشت دیر هنگام به‌طور معنی‌داری نسبت تاریخ کاشت‌های معمول و متوسط بیشتر است. همبستگی مثبت معنی‌داری (** $r = 0.91$) بین وزن قوزه و تعداد دانه در قوزه وجود دارد و به عبارتی با افزایش تعداد دانه در قوزه وزن آن افزایش می‌یابد (جدول ۳). همانطوری که در جدول ۳ مشاهده می‌شود همبستگی منفی معنی‌داری (** $r = 0.78$) بین عملکرد و وزن قوزه وجود دارد به عبارتی با افزایش عملکرد و وزن قوزه کاهش یافته است زیرا با افزایش تعداد قوزه در مترمربع که علت اصلی افزایش عملکرد و وزن قوزه است. وزن قوزه به‌طور معنی‌داری (** $r = 0.76$) کاهش یافته است. وزن قوزه رسیده حاصل سرعت پر شدن قوزه و دوره تکامل قوزه است، با توجه به اینکه با تأخیر در زمان کاشت دوره تکامل قوزه با دماهای پایین مواجه می‌شود، این کاهش دما سبب افزایش دوره تکامل قوزه می‌شود که وزن قوزه در دماهای پایین‌تر افزایش می‌یابد. یافته‌های ردی و همکاران (۱۹۹۹) حاکی از آن است که وزن قوزه در دماهای پایین‌تر (۱۷ تا ۱۸ درجه سانتی‌گراد) حداکثر بود و در دماهای بالاتر کاهش یافت. جدول ۴ آمار پارامترهای هواشناسی در فاصله

زمانی ۵۰ درصد غنچه‌دهی تا شروع باز شدن قوزه‌ها را در سه تاریخ کاشت نشان می‌دهد همان‌طوری که ملاحظه می‌شود با تأخیر در کاشت دمای متوسط روزانه از ۲۸/۶ به ۲۷ درجه سانتی‌گراد کاهش یافته است که با توجه به یافته‌های ردی و همکاران (۱۹۹۲) احتمال می‌رود که علت افزایش وزن قوزه همین کاهش دما باشد هر چند که بین دماهای مورد آزمایش در تحقیق ردی و همکاران (۱۹۹۲) و دمای متوسط روزانه از ۵۰ درصد غنچه‌دهی تا شروع باز شدن قوزه در مطالعه ما اختلاف وجود دارد.

با کاهش فاصله بوته از ۳۰ به ۱۰ سانتی‌متر وزن قوزه کاهش یافت، این نتایج با یافته‌های بدناز و همکاران (۲۰۰۰) و جونز و ولز (۱۹۹۸) که بیان داشتند با افزایش تراکم وزن قوزه کاهش می‌یابد مطابقت دارد. با افزایش تراکم علاوه بر اینکه مواد فتوسنتزی قابل دسترس برای هر گیاه کاهش می‌یابد (زائو و اوسترهوئیس، ۱۹۹۵)، مواد معدنی قابل دسترس برای هر بوته نیز کاهش می‌یابد که پیامد آنها کاهش اندازه قوزه است. همچنین با توجه به اینکه با افزایش تراکم تعداد قوزه در مترمربع افزایش می‌یابد به تبع آن وزن قوزه کاهش می‌یابد. جدول همبستگی اجزای عملکرد (جدول ۳) نشان می‌دهد که همبستگی منفی معنی‌داری (** $r = -0.76$) بین وزن قوزه و تعداد قوزه در مترمربع وجود دارد. به عبارت دیگر با افزایش تعداد قوزه در واحد سطح وزن قوزه کاهش می‌یابد.

تعداد قوزه در واحد سطح: مقایسه میانگین تعداد قوزه (جدول ۲) نشان می‌دهد که با تأخیر در کاشت به‌طور معنی‌داری تعداد قوزه در مترمربع کاهش یافت به‌طوری که تاریخ کاشت معمول (بیستم اردیبهشت) نسبت به تاریخ کاشت‌های متوسط (دهم خرداد) و دیر هنگام (اول تیر) به ترتیب در حدود ۲۲ و ۴۸ درصد تعداد قوزه بیشتری داشت. علت کاهش عملکرد با تأخیر در کاشت کاهش تعداد قوزه در مترمربع بوده است که این نتایج با یافته‌های پتی‌گریو (۲۰۰۲) و هیتهولت و همکاران (۱۹۹۲) هماهنگی دارد.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثرات اصلی عملکرد وش، درصد الیاف، وزن صدخانه، وزن متوسط قوزه، تعداد قوزه در مترمربع و تعداد دانه در قوزه.

تاریخ کاشت	عملکرد وش (کیلوگرم در هکتار)	درصد الیاف	وزن صد دانه (گرم)	وزن متوسط قوزه (گرم)	تعداد قوزه در مترمربع	تعداد دانه در قوزه
بیستم اردیبهشت	۲۹۴۸/۴۲a	۴۱/۸۱a	۹/۱۱a	۴/۱۸c	۱۵۲/۱۸a	۲۷/۰۲b
دهم خرداد	۲۲۱۲/۰۸b	۴۱/۴۴a	۹/۶۰a	۴/۴۹b	۱۱۹/۲۳b	۲۷/۳۵b
اول تیر	۱۲۱۶/۱۷c	۴۲/۳۵a	۹/۴۹a	۵/۱۱a	۷۹/۶۲c	۳۰/۸۲a
فاصله ردیف کاشت						
۶۰ سانتی متر	۲۱۴۲/۱۴a	۴۲/۲۸a	۹/۲۸a	۴/۵۲a	۱۲۳/۲۸a	۲۸/۱۶a
۸۰ سانتی متر	۲۱۰۸/۹۷a	۴۱/۴۴a	۹/۵۳a	۴/۶۷a	۱۱۰/۷۳b	۲۸/۶۳a
فاصله بوته در ردیف کاشت						
۱۰ سانتی متر	۲۱۹۰/۳۳a	۴۲/۱۳a	۹/۴۵a	۴/۵۰b	۱۶۴/۰۹a	۲۷/۷۹a
۲۰ سانتی متر	۲۲۳۷a	۴۲/۱۶a	۹/۲۸a	۴/۵۳b	۱۴۰/۰۲b	۲۸/۳۵a
۳۰ سانتی متر	۱۹۴۹/۳۳b	۴۱/۳۰a	۹/۴۶a	۴/۷۵a	۸۳/۹۰c	۲۹/۰۴a

میانگین هایی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند از لحاظ آماری معنی دار نمی باشند.

جدول ۳- همبستگی عملکرد با اجزای عملکرد رقم سای اکرا در تاریخ های مختلف کاشت.

صفت	عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	تعداد قوزه در مترمربع	وزن قوزه (گرم)	وزن صد دانه (گرم)	تعداد دانه در قوزه
تعداد قوزه	+۰/۶۰**				
وزن قوزه	-۰/۷۸**	-۰/۶۴**			
وزن صد دانه	-۰/۲۵ ^{ns}	-۰/۲۱ ^{ns}	+۰/۵۲*		
تعداد دانه در قوزه	-۰/۷۶**	-۰/۵۴*	+۰/۹۱**	+۰/۲۵ ^{ns}	
درصد الیاف	-۰/۲۴ ^{ns}	+۰/۰۲ ^{ns}	-۰/۰۴ ^{ns}	-۰/۶۵**	+۰/۱۰ ^{ns}
** معنی دار در سطح ۱٪، * معنی دار در سطح ۵٪، ns. عدم اختلاف معنی دار					

جدول ۴- آمار پارامترهای هواشناسی در فاصله زمانی ۵۰ درصد غنچه دهی تا شروع باز شدن قوزه در تاریخ های مختلف.

تاریخ کاشت	دما متوسط روزانه هوا	دما حداکثر روزانه هوا	دما حداقل روزانه	ساعات آفتابی	متوسط رطوبت نسبی	حداقل رطوبت نسبی	حداکثر رطوبت نسبی
تاریخ کاشت اول	۲۸/۶	۳۳/۴	۲۳/۹	۷/۵	۶۵	۴۷	۸۴
تاریخ کاشت دوم	۲۸/۶	۳۳/۴	۲۳/۸	۷/۲	۶۷	۴۸	۸۵
تاریخ کاشت سوم	۲۷/۸	۳۲/۷	۲۲/۹	۷/۱	۶۸	۴۹	۸۷

دما برحسب درجه سانتی گراد است.

قوزه در مترمربع در ردیف های ۱۰۲ سانتی متری نسبت به ردیف های ۷۶ سانتی متری کمتر بود، مطابقت دارد یافته های جواست و کاترن (۲۰۰۰) نشان می دهد که تعداد قوزه در گیاه در فواصل ردیف ۱۹ سانتی متر به طور معنی داری نسبت به فواصل ردیف ۳۸/۱، ۷۶/۲ و ۱۰۱/۶ سانتی متر کمتر بود.

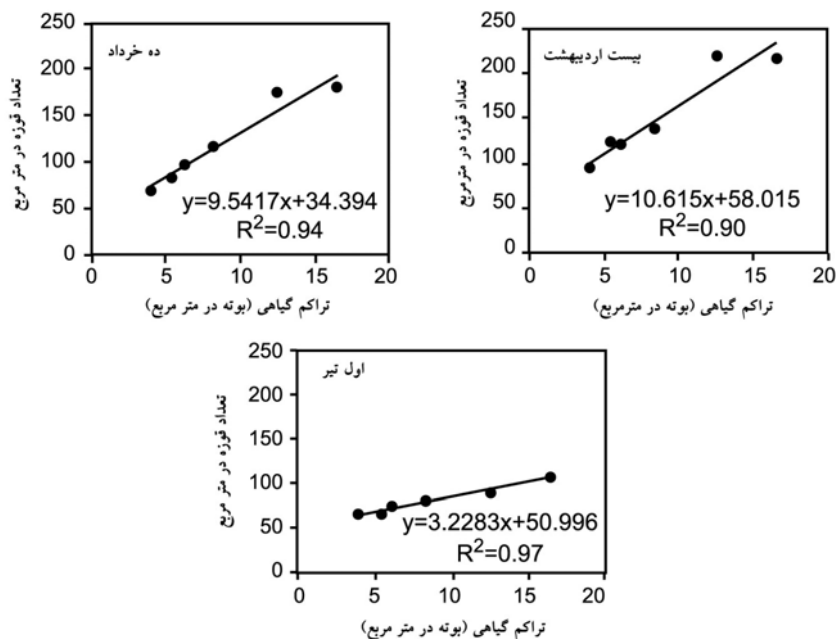
فاصله ردیف کاشت ۶۰ سانتی متر نسبت به فاصله ردیف ۸۰ سانتی متر به طور معنی داری تعداد قوزه بیشتری داشت و تعداد قوزه در فاصله ردیف ۶۰ سانتی متر در مقایسه با فاصله ردیف ۸۰ سانتی متر، ۱۰ درصد بیشتر بود. که با نتایج تحقیقات هیتهولت (۱۹۹۵) که بیان داشت تعداد

با کاهش فواصل بوته از ۳۰ به ۱۰ سانتی‌متر تعداد قوزه به‌طور معنی‌داری از ۸۲ به ۱۶۴ عدد افزایش یافت (جدول ۲).

ارتباط مثبتی بین تعداد قوزه در مترمربع با تراکم گیاهی در سه تاریخ کاشت معمول، متوسط و دیر هنگام وجود داشت (شکل ۱) به‌طوری که با افزایش تراکم گیاهی تعداد قوزه در مترمربع افزایش یافت. شیب معادله رگرسیون نشان می‌دهد که در تاریخ کاشت معمول به ازای افزایش هر یک بوته در مترمربع تعداد قوزه ۱۱ عدد افزایش یافت در حالی که این افزایش تعداد قوزه در تاریخ کاشت‌های متوسط و دیر هنگام به ترتیب ۱۰ و ۳ عدد بود و به‌عبارتی حساسیت تعداد قوزه در مترمربع به تراکم گیاهی در تاریخ کاشت معمول بیشتر از دو تاریخ کاشت دیگر است. همچنان که کاشت به تأخیر افتاده است میزان همبستگی تعداد قوزه در مترمربع با تراکم گیاهی از ۹۰ درصد در تاریخ کاشت معمول به ۹۷ درصد در تاریخ کاشت دیر هنگام افزایش

یافت.

تعداد دانه در قوزه: مقایسه میانگین این صفت (جدول ۲) حاکی از آن است که تاریخ کاشت دیر هنگام نسبت به دو تاریخ کاشت دیگر به‌طور معنی‌داری تعداد دانه در قوزه بیشتری داشت، به نظر می‌رسد به دلیل ریزش بیشتر اندام‌های زایشی با تأخیر در کاشت، تعداد دانه در قوزه افزایش یافته باشد. مادامی که گیاه توانایی تولید میوه‌های جدید را دارد اولین عکس‌العمل گیاه به افزایش ذخیره پرورده تولید میوه جدید است و نه افزایش وزن قوزه‌هایی که از قبل تشکیل شده‌اند. اگر گیاه قادر به تشکیل میوه‌های جدید نباشد (به واسطه خسارت حشرات) یک عکس‌العمل گیاه افزایش وزن میوه‌های از قبل تشکیل شده است که این افزایش وزن قوزه ناشی از افزایش تعداد دانه در قوزه، وزن دانه و درصد الیاف باقی مانده، است.

شکل ۱- واکنش تعداد قوزه در مترمربع به تراکم بوته در تاریخ‌های مختلف کاشت.

این عکس‌العمل ممکن است مکانیسمی جهت بقاء باشد که به موجب آن گیاه پنبه سرنوشت زایشی خود را زمانی که محل‌های زایشی کاهش یافته، تنظیم می‌کند (پتی گریو، ۱۹۹۴). در این مطالعه افزایشی که در وزن قوزه با تأخیر در کاشت به وقوع پیوسته ناشی از افزایش تعداد دانه در قوزه می‌باشد.

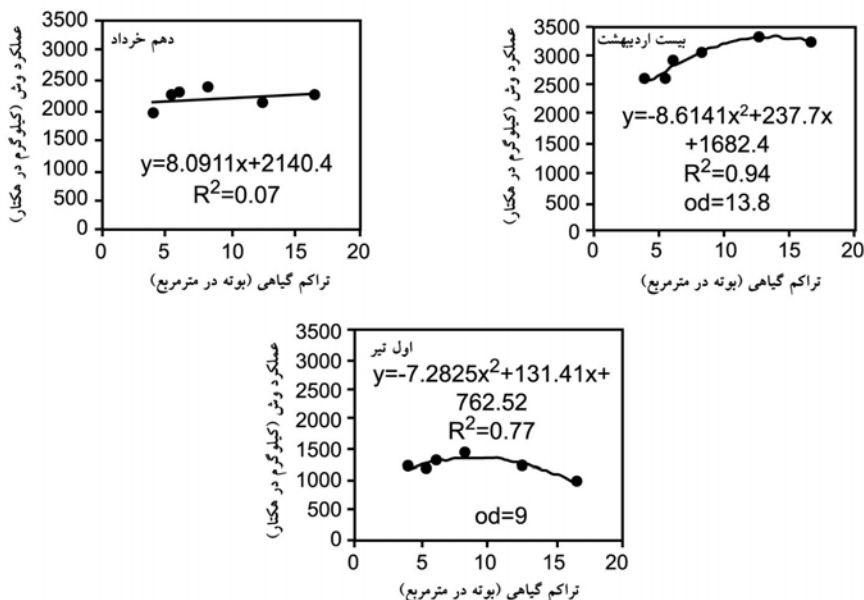
عملکرد وش: با تأخیر در کاشت عملکرد وش به‌طور معنی‌داری کاهش یافت به‌طوری که تاریخ کاشت معمول (بیستم اردیبهشت) نسبت به تاریخ کاشت‌های متوسط و دیر هنگام به ترتیب در حدود ۲۵ و ۵۸ درصد عملکرد بیشتری داشت (جدول ۲). به نظر می‌رسد که علت اصلی کاهش عملکرد، کاهش تعداد قوزه در مترمربع باشد که با تأخیر در کاشت از بیستم اردیبهشت تا اول تیر تعداد قوزه در مترمربع از ۱۵۲ به ۷۹ عدد کاهش یافت. همان طوری که در (جدول ۳) مشاهده می‌شود تعداد قوزه در مترمربع همبستگی مثبت معنی‌داری ($r = 0.60^{**}$) با عملکرد دارد. با وجود آنکه با تأخیر در کاشت وزن قوزه افزایش یافته اما این افزایش وزن قوزه نتوانسته کاهش تعداد قوزه را که با تأخیر در کاشت به وقوع پیوسته جبران کند مطابق با این نتایج، یافته‌های کتی و مردیس (۱۹۹۸)، رایت و همکاران (۱۹۹۸)، هیت هولت و همکاران (۱۹۹۲)، گوتتری و همکاران (۱۹۹۱) و بائر و همکاران (۲۰۰۰) نیز حاکی از آن است که با تأخیر در کاشت عملکرد کاهش می‌یابد. همان طوری که در جدول ۲ مشاهده می‌شود در تاریخ کاشت‌های متوسط و دیر هنگام به ترتیب ۲۲۱۲ و ۱۲۱۶ کیلوگرم وش در هکتار تولید شده است که این تاریخ کاشت‌ها از نظر زمانی به ترتیب بعد از برداشت کلزا و گندم می‌باشد بنابراین سوالی که مطرح می‌شود این است، آیا این مقدار وش تولید شده برای کشاورز مقرون به صرفه است و به عبارتی آیا امکان کاشت تأخیری پنبه بعد از برداشت کلزا و گندم وجود دارد. اگر کشاورز با مدیریت مناسب خود بتواند هزینه‌های تولید را کاهش دهد مسلماً مقدار وش حاصله از نظر اقتصادی

مقرون به صرفه خواهد بود و در تاریخ کاشت‌های تأخیری که رشد رویشی افزایش یافته، اگر با کاربرد موادی همانند هورمون پیکس رشد رویشی گیاه متوقف شود و آن مقدار کربوهیدراتی که صرف رشد رویشی می‌شود صرف تکامل اندام‌های زایشی تشکیل شده شود مسلماً عملکرد افزایش می‌یابد و همچنین با کاربرد مواد شیمیایی برگ ریز سعی شود که تمام قوزه‌های تولید شده در یک چین برداشت شوند مسلماً از هزینه‌های تولید کاسته خواهد شد و مقدار وش برداشت شده از نظر اقتصادی مقرون به صرفه خواهد بود.

فاصله بوته ۳۰ سانتی‌متر نسبت به فواصل بوته ۱۰ و ۲۰ سانتی‌متر عملکرد وش کمتری داشت. شکل ۲ واکنش عملکرد وش به تراکم بوته را در سه تاریخ کاشت نشان می‌دهد همان طوری که ملاحظه می‌شود بیشترین عملکرد وش در تاریخ کاشت‌های معمول، متوسط و دیر هنگام به ترتیب در تراکم‌های ۱۲/۵، ۸/۳ و ۸/۳ بوته در مترمربع تولید شد. در تاریخ کاشت معمول و دیر هنگام تراکم مطلوب (تراکمی که بیشترین عملکرد را داشت) به ترتیب ۱۳/۸ و ۹ بوته در مترمربع بود و در تاریخ کاشت متوسط بین تراکم‌ها از نظر عملکرد اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. هاوکینز و پیکوک (۱۹۷۳)، تراکم مطلوب را ۹/۶ تا ۱۴/۴ بوته در مترمربع، کومار (۱۹۸۸)، ۱۴/۵ بوته در مترمربع و بازاری (۱۳۷۸)، ۱۴ بوته در مترمربع گزارش کردند. انتظار می‌رود همان طوری که زمان کاشت به تأخیر می‌افتد تراکم مطلوب نسبت به تاریخ کاشت معمول افزایش یابد اما آنچه که در شکل ۲ مشاهده می‌شود این گونه نیست، دلیل این اختلاف به نظر می‌رسد ریزش بیشتر اندام‌های زایشی در تاریخ کاشت‌های تأخیری باشد. همان طوری که زمان کاشت به تأخیر افتاده، در اوایل فصل رشد گیاه، ریزش اندام‌های زایشی افزایش یافت که با افزایش تراکم گیاهی از ۴/۲ بوته به ۱۶/۶ بوته در مترمربع این ریزش تشدید شد. در تاریخ کاشت‌های تأخیری عمدتاً

زایشی ریزش نمی‌کردند انتظار می‌رفت که با افزایش جمعیت گیاهی تراکم مطلوب نیز افزایش می‌یافت.

اندام‌های زایشی که در اوایل فصل رشد تشکیل می‌شوند فرصت تکامل و رسیدگی را در اختیار دارند و می‌توانند وارد بخش عملکرد اقتصادی شوند مسلماً اگر این اندام‌های

شکل ۲- واکنش عملکرد و ش به تراکم بوته در تاریخ‌های مختلف کاشت od. عبارت است از تراکم مطلوب گیاهی از نقطه نظر تاریخ کاشت برحسب بوته در مترمربع.

مترمربع بود و در تاریخ کاشت متوسط بین تراکم‌ها از نظر عملکرد اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. یکی از اهداف این تحقیق بررسی امکان کاشت پنبه بعد از برداشت کلزا و گندم بود با توجه به اینکه در کاشت‌های تأخیری افزایش رشد رویشی مشاهده شد اگر با کاربرد موادی همانند هورمون پیکس رشد رویشی گیاه متوقف شود و آن مقدار کربوهیدراتی که صرف رشد رویشی می‌شود صرف تکامل اندام‌های زایشی تشکیل شده، شود مسلماً عملکرد افزایش می‌یابد و همچنین با کاربرد موادشیمیایی برگ ریز سعی شود که تمام قوزه‌های تولید شده در یک چین برداشت شوند مسلماً از هزینه‌های تولید کاسته خواهد شد و مقدار و ش برداشت شده در کاشت‌های تأخیری از نظر اقتصادی مقرون به صرفه خواهد بود.

نتیجه‌گیری

۱) در این بررسی بالاترین عملکرد در تاریخ کاشت بیستم اردیبهشت به دست آمد و با تأخیر در کاشت نسبت به این تاریخ کاشت عملکرد کاهش یافت.

۲) با تأخیر در کاشت تعداد قوزه در مترمربع کاهش و وزن قوزه و تعداد دانه در قوزه افزایش یافت که این افزایش وزن قوزه نتوانسته کاهش عملکرد و ش را در کاشت‌های تأخیری که به واسطه کاهش تعداد قوزه در مترمربع رخ داده جبران نماید.

۳) بیشترین عملکرد و ش در تاریخ کاشت‌های معمول، متوسط و دیر هنگام به ترتیب در تراکم‌های ۱۲/۵، ۸/۳ و ۸/۳ بوته در مترمربع به دست آمد و در تاریخ کاشت معمول و دیر هنگام تراکم مطلوب به ترتیب ۱۳/۸ و ۹ بوته در

منابع

۱. اکرم قادری، ف.، لطیفی، ن.، و رضایی، ج. ۱۳۸۱. تأثیر تاریخ کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم پنبه در گرگان. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. سال نهم شماره ۲: ۸۱-۹۳.
۲. بازاری، م. ۱۳۷۸. بررسی اثرات توام تراکم بوته و تاریخ کاشت بر عملکرد پنبه رقم ورامین. مجله نهال و بذر. جلد ۱۵. شماره ۲: ۱۲۰-۱۱۲.
۳. خواجه پور، م. ۱۳۷۵. تولید نباتات صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان. ۲۵۰ص.
۴. سلطانی، ا. ۱۳۷۶. کاربرد نرم افزار SAS در کشاورزی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۰۰ص.
۵. کوچکی، ع. ۱۳۶۴. زراعت در مناطق خشک، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۰۲ص.
۶. ناصری، ف. ۱۳۷۴. پنبه. انتشارات آستان قدس رضوی. ۹۰۱ص.
7. Abd-EL-Gawad, A.A., EL-Tabbakh, A.E., Edris, A.S.A., and Yassen, A.I.H. 1986. Yield and fiber properties response of some egyption and American cotton varieties to planting date. *Egyptian Journal of Agronomy*. 11:63-40.
8. Ansari, A.H., Khushk, A.M., Qayyum, S.M., and Ansari, A.M. 1989. Effect of different planting date on the growth and yield of cotton (*G. hirsutum*) cultivar. *Pakistan Journal of Scientific and Industrial Research*. 32:474-477.
9. Bauer, P.J., May, O.L., and Camberato, J.J. 1988. Planting date and potassium fertility effects on cotton yield and fiber properties. *J. Prod. Agric*. 11:415-420.
10. Bauer, P.J., Frederick, J.R., Bradow, J.M., Sadler, E.J., and Evans, D.E. 2000. Canopy photosynthesis and fiber properties of normal- and late-planted cotton. *Agron. J.* 92:518-523.
11. Bednarz, C.W., Bridges, D.C., and Brown, S.M. 2000. Analysis of cotton yield stability across population densities. *Agron. J.* 92:128-135.
12. Bednarz, C.W., and Roberts, P.M. 2001. Spatial yield distribution in cotton following early – season floral bud removal. *Crop Sci.* 41:1800-1808.
13. Cathey, G.W., and Meredith, jr., W.R. 1988. Cotton response to planting date and mepiquat chloride. *Agron. J.* 80:463-466.
14. Cook, C.G., and EL-Zik, K.M. 1993. Fruiting and lint yield of cotton cultivars under irrigated and nonirrigated conditions. *Field Crops Res.* 33:411-421.
15. Desta, G., and Woldewahid, G. 1997. Effects of sowing date on flowering, boll setting and yield of cotton. *ACPSE.* 14:142-147.
16. EL-Debaby, A.S., Hammam, G.Y., and Nagibe, M.A. 1995. Effect of planting date, N and P application levels on the yield of giza 80 cotton cultivar. *Ann. Agric. Sci. Moshtohor.*
17. Gadagi, D.D., Prabhakar, A.S., and Dixit, L.A. 1990. Effect of date of sowing and plant population on the performance of hybrid cotton jayalaxm. *Mysor J. Agric Sci.* 24:13-16.
18. Guthrie, D.S. 1991. Cotton response to starter fertilizer placement and planting dates. *Agron. J.* 83:836-839.
19. Hawkins, B.S., and Peacock, H.A. 1973. Influence of row width and population density on yield and fiber characteristics of cotton. *Agron. J.* 65:47-51.
20. Heitholt, J. J., Pettigrew, W.T., and Meredith, Jr., W.R. 1992. Light interception and lint yield of narrow – row cotton. *Crop Sci.* 32:728-733.
21. Heitholt, J.J. 1994. Canopy characteristics associated with deficient and excessive cotton plant population densities. *Crop Sci.* 34: 1291-1297.
22. Heitholt, J.J., and Schmidt, J.H. 1994. Receptacle and ovary assimilate concentrations and subsequent boll retention in cotton. *Crop Sci.* 34:125-131.
23. Heitholt, J.J. 1995. Cotton flowering and boll retention in different planting configurations and leaf shaps. *Agron. J.* 87:994-998.
24. Jones, M.A., and Wells, R. 1998. Fiber yield and quality of cotton grown at two divergent population

- densities. *Crop Sci.* 38:1190-1195.
25. Jost, P.H., and Cothren, J.T. 2000. Growth and yield comparisons of cotton planted in conventional and ultra – narrow row spacings. *Crop Sci.* 40:430-435.
 26. Kerby, T.A., Cassman, K.G., and Keeley, M. 1990. Genotypes and plant densities for narrow row cotton systems. I. Height, nodes, earliness, and location of yield. *Crop Sci.* 30:644-649.
 27. Kumar, V. 1988. Response of late sown cotton (*G. hirsutum*) cultivars. *Pakistan Journal of Scientific and Industrial Research.* 32:474-477.
 28. Lamas, F.M., Vieira, J.M., Begaza, J.C.E.O., and Sedyama, C.S. 1989. Study of the interaction of between row spacing and sowing date in tree cotton crops. *Revista Ceres.* 36:247-263.
 29. Pettigrew, W.T. 1994. Source to sink manipulation effects on cotton lint yield and yield components. *Agron. J.* 87:947-952.
 30. Pettigrew, W.T. 2002. Improved yield potential with an early planting cotton production system. *Agron. J.* 92:994-1003.
 31. Porter, P.M., Sullivan, M.J., and Harvey, L.H. 1996. Cotton cultivar response to planting date on the southeastern coastal plain. *J. Prod. Agric.* 9: 223-227.
 32. Reddy, K.R., Hodges, H.F., and Reddy, V.R. 1992. Temperature effects on cotton fruit retention. *Agron. J.* 84:26-30.
 33. Sharma, J.K., Namdeo, K.N., and Mundloi, K.C. 1992. Effect of date of sowing and plant population on the performance of hybrid cotton jayalaxm. *Mysore J. Agric. Sci.* 24:13-16.
 34. Wells, R., and Meredith, Jr., W.R. 1986. Normal vs. okera leaf yield interactions in cotton. II. Analysis of vegetative and reproductive growth. *Crop Sci.* 26:223-228.
 35. Wright, S., Vargas, R., Weir, B., Munk, D., Hutmacher, B., Roberts, B., and Munier, D. 1998. Effect of planting date and density on San Joaquin valley cotton. *California cotton review* volume 46 march 1998.
 36. Zhao, D., and Oosterhuis, D.M. 1995. Effects of shading and PGR-IV on cotton photosynthesis, boll retention and components of yield. *Division of agriculture university of Arkansas.* 172:121-125.

Effect of late sowing dates and plant density on yield and yield components of cotton (*Gossypium hirsutum* cv. Siokra)

A. Panjeh koob¹, S. Galeshi¹, E. Zeinali¹ and A. Ghagari²

¹Respectively, Former graduate M.Sc. student and Faculty members Dept. of Agronomy and plant breeding, Gorgan University of Agricultural and Natural Resources, ²Cotton Research Institute, Gorgan, Iran

Abstract

One of the important factors in crop management decisions in order to obtain high yield with optimum quality is plant density for different planting dates. In order to investigate the effects of delayed planting dates and plant density on yield and yield components in cotton (cv. siokra), an experiment was conducted in 2002 at Cotton Research Station of Karkandeh-Kordkoy. The experiment was a split-split plot in randomized complete Blok design with four replications. Three planting dates (May 15, May 31 and June 22) were allocated to main plots, two row spacing of 60 and 80 centimeter and three plant distance of 10, 20 and 30 centimeter were levels of second and third factors, respectively. Results showed that with delay in planting date, yield and number of boll per square meter decreased but boll weight and number of seed per boll increased. Lower number of boll per square meter, more shedding of productive organs and low boll maintenance were the main reasons of yield reduction by delayed planting dates. The first planting date compared with the second and the third planting dates produced 25% and 58% more yield, respectively. There was a positive correlation between boll number per square meter and yield. Optimum plant density (plant density that had the greatest yield) was 13.8 plants per square meter for normal sowing date and 9 plant per square meter for the latest sowing date. For the second sowing date there was no response to planting date.

Keywords: Cotton; Planting date; Plant density; Yield; Yield components